

PŘÍLOHY

KONTROLNÍ SKUPINA ŽÁKŮ

PRACOVNÍ LISTY:

Pracovní list č. 1 – Materiál pro učitele – věty k rozstřihání

Pracovní list č. 2 – Křížovka

Pracovní list č. 3 – Text O Červené kšiltovce

Pracovní list č. 1

Před cukrárnou jsme zastavili a já zůstal venku hlídat kola.

Všechno bylo marné. Kolo se už nenašlo.

Jednou jsme se se sestrou a s kamarádem rozhodli, že pojedeme do Stoda na zmrzlinu. Jeli jsme na kolech.

Otočím se a jdu ven. Moje nové kolo nikde! Nevidím ho! Co teď?

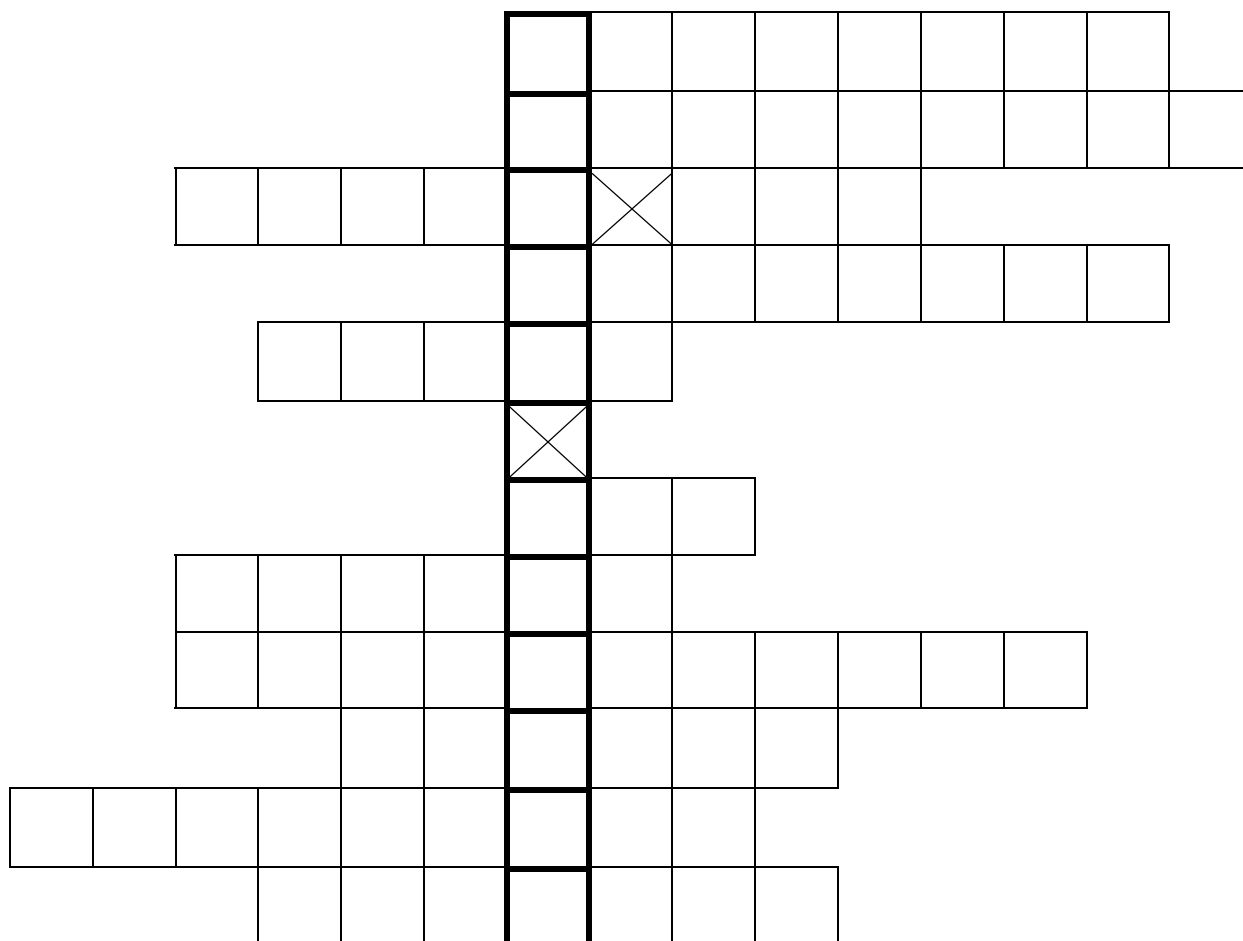
Vešel jsem do obchodu. „Co tu děláš, běž hlídat kola!“ okřikla mě sestra.

Jeli jsme na policii. Vyslechli nás, naložili do auta a jezdili po Stodě.

Po chvíli vyšel z cukrárny kluk. Povídá: „Máš jít dovnitř, něco ti chtějí.“

Pracovní list č. 2

KŘÍŽOVKA

1. Slovesný čas, který stupňuje napětí.
2. Poslední část osnovy, závěr vypravování.
3. Někdo mluví, používáme uvozovky.
4. Osnova, která používá výroky postav.
5. Začátek vypravování.
6. Základ vypravování.
7. Úvod, stať, závěr.
8. Následnost dějů logicky za sebou.
9. Slovesa, která nejčastěji užíváme.
10. Typ osnovy, je tvořena pomocí slov, slovních spojení.
11. Psaní slohové práce nanečisto.

Pracovní list č. 3

Žila byla jednou jedna holčička. Strašně ráda nosila na hlavě červenou kšiltovku, proto jí nikdo neřekl jinak než „Červená Kšiltovka“. Jednoho dne se Červená Kšiltovka rozhodla, že se vydá navštívit, svoji babičku, která byla celý týden nemocná. Nejdřív se Červená Kšiltovka ujistila, že je babička doma, aby se netrmácela přes celé město zbytečně. Vzala proto mobil, vytočila babiččino číslo a sjednala si schůzku.

Poté si do baťůžku naskládala krabičku Paralenu, sprej do nosu, účet za telefon (který omylem přišel na jejich adresu) a samozřejmě nezapomněla ani na víno a bábovku. Hodila bágel na záda a utíkala na autobus. Na zastávce se jí zdálo, že ji zpovzdálí sleduje nějaký velký pes. Ale autobus už byl naštěstí v zatáčce, takže se Kšiltovka nachystala a vytáhla z peněženky lístek, aby si mohla hned po nástupu cvaknout. Dveře autobusu se zavřely a Kšiltovka vyrazila směrem na druhý konec města.

Protože se nudila, chvilkami si četla vývěsky na oknech autobusu a chvílemi se dívala ven. A venku ho zase zahlédla – velikého černého psa... Utíkal po chodníku a sledoval autobus. Na poslední zastávce Kšiltovka vystoupila a vydala se směrem k paneláku, ve kterém babička bydlela.

Tam nejprve zazvonila, aby jí babička bzučákem otevřela hlavní dveře, a pak si to hned namířila k výtahu. Babička bydlela až v posledním patře, takže si Kšiltovka stihla po cestě ještě promyslet, o čem bude babičce dnes vyprávět. Když vystoupila z výtahu, zdálo se jí, že je na chodbičce něco jinak než obvykle. Už už chtěla Kšiltovka zvonit na zvonek u dveří, když v tom si všimla, že jsou dveře pootevřené. Vstoupila do předsíně, pozdravila, ale babička se neozývala.

„Asi leží v posteli,“ řekla si Kšiltovka. Prošla kuchyní a zaklepala na dveře od ložnice. Odtud se ozýval ohromný hluk – babička se dívala na televizi. Byla už mírně nahluchlá, naslouchátko si nechtěla nechat koupit, tak musela hodně zesilovat televizi. Kšiltovka vstoupila do dveří – ale co to? V posteli neleží babička, ale velký černý pes převlečený za babičku.

„Jen pojď dál, Kšiltovko. A neostýchej se. Už tě čekám...“ řekl pes. Kšiltovka se přece jen trochu zarazila, prohlíží si ho, ale jako babička jí nepřipadá:

„Babičko, proč máte tak veliké oči?“

„To abych tě lépe viděla, pro nové brýle si do optiky jdu až zítra!“

„A babičko, proč máte tak veliké uši?“

„Vždyť to víš, už špatně slyším...“ zasmál se pes a odhalil špičáky.

„A babičko, proč máte tak veliké zuby?!“ zděsila se Kšiltovka.

„To abych tě mohl sežrat!!“ vykřikl pes a vrhl se na Kšiltovku. Slupl ji jako malinu a spokojeně usnul.

Naštěstí ale šla kolem babiččina sousedka a slyší, jak se z babiččina bytu ozývá strašlivé chrápání. Vejde otevřenými dveřmi až do ložnice a co nevidí – na posteli se válí pes v plném břichem a babička nikde. Vzpomene si, jak že to bylo v té pohádce, skočí do kuchyně, tam vytáhne ze zásuvky nůž a šmik-šmik, rozpárá černé břicho. Z něj vyskočí babička i Kšiltovka a svorně sousedce děkují.

Břicho potom všechny naplnily starými tlustými knížkami a pečlivě zašily. Když se pes po delším spánku vzbudil, dostal chuť na jedno točené, aby mu vytrávil. Zvedl se z postele, ale připadalo mu, že je mnohem těžší, než před chvílí. Řekl si, že Kšiltovka byla pěkný cvalík, a proto je tak těžký. Vykolébal se z bytu na chodbu, přivolal výtah a nastoupil.

Že ale jeho břicho bylo plné tlustých, moudrých knih a pes tak vážil mnohem víc, než byla povolená nosnost, výtah se s ním utrhl. A babička si s Kšiltovkou v klidu pochutnávala na bábovce. Týden potom sice musela do schodů chodit pěšky, ale nový výtah za to stál!
